PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU EURÓPSKY PARLAMENT
EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

SUOMEN EDUSKUNTA
FINLANDS RIKSDAG

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΙΚΤΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
σχετικά με την πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Κοινοβουλίου της Φινλανδίας

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΜΠΕΡΕ ΣΤΗ ΧΑΓΗ: ΥΠΗΡΞΕ ΕΞΕΛΙΞΗ;
ΠΡΟΟΔΟΣ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Δευτέρα 2 και Τρίτη 3 Οκτωβρίου 2006

Ημικύκλιο
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Βρυξέλλες

Τα συμπεράσματα της Προεδρίας της ευρωπαϊκής συνόδου κορυφής που πραγματοποιήθηκε στο Τάμπερε τον Οκτώβριο του 1999, τα πρώτα που αφορούσαν εξ ολοκλήρου τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, διαμόρφωσαν το αποκαλούμενο «πρόγραμμα του Τάμπερε». Όταν περατώθηκε, το 2004, η Επιτροπή δημοσίευσε μια αξιολόγηση η οποία τόνιζε τα σημαντικότερα εμπόδια για την περαιτέρω πρόοδο, όπως η επικρατέστερη απαίτηση για ομοφωνία στο Συμβούλιο και τα προβλήματα σε σχέση με τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής των εγκριθέντων μέτρων από τα κράτη μέλη. Ο διάδοχος του προγράμματος του Τάμπερε εγκρίθηκε τον Νοέμβριο του 2004 στη Χάγη υπό την ολλανδική Προεδρία.

Στην ανακοίνωσή της[1] για την αξιολόγηση της εφαρμογής του προγράμματος της Χάγης που δημοσιεύτηκε τον Ιούνιο του 2006, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιβεβαιώνει ότι εξακολουθούν να υφίστανται πολλές από τις αδυναμίες του προγράμματος του Τάμπερε. Υπογραμμίζει ότι υπάρχουν ελλείψεις στη μεταφορά της νομοθεσίας της ΕΕ στα κράτη μέλη, γεγονός που υπονομεύει την αποτελεσματικότητά της. Η Επιτροπή τονίζει ακόμη ότι η εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης αντιμετωπίζει πολλές δυσκολίες, κυρίως λόγω της ιδιαιτερότητας της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, όπως ο διαχωρισμός μεταξύ του «πρώτου» και του «τρίτου» πυλώνα[2] ή η απαίτηση για ομοφωνία σε ορισμένους τομείς (για παράδειγμα σε σχέση με τον «τρίτο πυλώνα» ή τη νόμιμη μετανάστευση).

[1] COM(2006)331, «Εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης : η μελλοντική πορεία»
[2] Ο πρώτος πυλώνας αναφέρεται στις πολιτικές που περιλαμβάνονται στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣυνθΕΚ), όπως οι θεωρήσεις, το άσυλο, η μετανάστευση και άλλες πολιτικές σχετικές με την κυκλοφορία των προσώπων (Τίτλος IV). Ο τρίτος πυλώνας σχετίζεται με την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και οι διατάξεις αυτές ενσωματώνονται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (Τίτλος VI).

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι «ρήτρες γέφυρες» (που περιέχονται στα άρθρα 42 ΣυνθΕΕ και 67 ΣυνθΕΚ) αποτελούν μια λύση για την αντιμετώπιση των εν λόγω δυσκολιών στην εφαρμογή της «κοινοτικής μεθόδου» στις πολιτικές του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένα ζητήσει την εφαρμογή των ρητρών αυτών[3]. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 15ης και 16ης Ιουνίου 2006 κάλεσε επίσης τη φινλανδική Προεδρία «να διερευνήσει (…) τις δυνατότητες για τη βελτίωση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων και της δράσης στον τομέα της Ελευθερίας, της Ασφάλειας και της Δικαιοσύνης, βάσει των ισχυουσών Συνθηκών». Η φινλανδική Προεδρία διοργάνωσε ένα άτυπο Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων στις 20-22 Σεπτεμβρίου 2006 όπου υπουργοί της ΕΕ συζήτησαν το θέμα αυτό.

Σε συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής και του άτυπου Συμβουλίου Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, φαίνεται ότι είναι σημαντικό να αξιολογηθούν οι ενέργειες που έχουν γίνει μέχρι στιγμής για την εφαρμογή των προγραμμάτων του Τάμπερε και της Χάγης και να υπάρξουν εκτιμήσεις σε σχέση με το τι μπορεί να επιτευχθεί περαιτέρω στο προσεχές μέλλον για την προαγωγή της ευρωπαϊκής συνεργασίας και την ενίσχυση της αποδοτικότητας και της δημοκρατικής λογοδοσίας των μέτρων που έχουν ήδη εγκριθεί στον χώρο της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης. Το 2006 αποτελεί επίσης το έτος της δέκατης επετείου από την «Έκκληση της Γενεύης» (Appel de Genève) και είναι κατάλληλη στιγμή για την αξιολόγηση της προόδου που έχει σημειωθεί στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας.

Σε κάθε συνεδρίαση, η συζήτηση μπορεί να επικεντρώνεται στην αξιολόγηση:
- της **αποτελεσματικότητας** των πολιτικών στον χώρο της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης
- της ισορροπίας μεταξύ των θεμελιωδών **δικαιωμάτων και των αναγκών της ασφάλειας** στο πλαίσιο των πολιτικών αυτών.

Πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές για τον διάλογο

• Οι παρουσιάσεις έναρξης κάθε συνόδου δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα 8 λεπτά.
• Κατά τη διάρκεια της συζήτησης, προκειμένου να καταστεί δυνατό να λάβουν τον λόγο όσο το δυνατόν περισσότεροι βουλευτές, ο χρόνος αγορεύσεως θα περιορίζεται στα τρία λεπτά ανά παρέμβαση ή ερώτηση.
• Οι ομιλητές που επιθυμούν επιπλέον χρόνο για τις ομιλίες τους μπορούν να το πράξουν υποβάλλοντας εκ των προτέρων σχετικό έγγραφο (κατά προτίμηση στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα) στη γραμματεία (διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: amalia.nicolaidou@europarl.europa.eu). Το έγγραφο αυτό θα διανεμηθεί κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης.
• Οι βουλευτές που επιθυμούν να λάβουν τον λόγο παρακαλούνται να ενημερώσουν σχετικά την Προεδρία αναφέροντας το ονοματεπώνυμο και το κοινοβούλιό τους σε ένα ειδικό έντυπο. Τα μέλη θα λαμβάνουν τον λόγο κατά τη σειρά που ελήφθησαν τα αιτήματα, και θα λαμβάνουν τον λόγο δύο μέλη εθνικών κοινοβουλίων, κατόπιν ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ούτω καθεξής.
• Στο τέλος κάθε συνεδρίασης θα διατίθεται ένα σύντομο χρονικό διάστημα για τους βουλευτές που επιθυμούν ενδεχομένως να απαντήσουν σε όσα ειπώθηκαν με παρεμβάσεις που θα περιορίζονται σε ένα λεπτό (με μπλε κάρτα).

[3] Βλέπε για παράδειγμα το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τα επόμενα βήματα για την περίοδο προβληματισμού και την ανάλυση σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης, 14.06.2006, P6_TA-PROV(2006)0263.

Δευτέρα 2 Οκτωβρίου 2006

15.00 – 15.30 ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

Καλωσόρισμα από τον **κ. Jean-Marie CAVADA**, Πρόεδρο της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του ΕΚ, την **κα**. **Tuija BRAX,** Πρόεδρο της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του κοινοβουλίου της Φινλανδίας και τον **κ. Matti VÄISTÖ**, Πρόεδρο της Επιτροπής Εσωτερικών Υποθέσεων του κοινοβουλίου της Φινλανδίας

Εναρκτήριες ομιλίες του **κ. Josep BORRELL FONTELLES**, Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (προς επιβεβαίωση) και της **κας. Sirkka-Liisa ANTTILA**, Αντιπροέδρου του κοινοβουλίου της Φινλανδίας

15.30-17.00 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 1

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ: ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑΣ;

Πρόεδρος: **κ. Jean-Marie CAVADA**, Πρόεδρος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του ΕΚ

Έχουν αναπτυχθεί πολλές πρωτοβουλίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο για τη διευκόλυνση της ανταλλαγής δεδομένων μεταξύ των αρχών των κρατών μελών[4], καθώς και σε τρίτες χώρες, ιδίως στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας.

Η κύρια σχετική πρόταση του προγράμματος της Χάγης αφορά τη δημιουργία νομικής βάσης και μηχανισμού εφαρμογής για την αρχή της διαθεσιμότητας: η Επιτροπή εξέδωσε μια πρόταση σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών βάσει της αρχής αυτής τον Οκτώβριο του 2005[5], αλλά οι διαπραγματεύσεις στο Συμβούλιο για το ζήτημα αυτό φαίνεται πως έχουν περιέλθει σε αδιέξοδο. Για τον λόγο αυτόν, τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιχειρούν να αναπτύξουν εναλλακτικές προσεγγίσεις, είτε μέσω του περιορισμού του αριθμού των συμμετεχουσών χωρών (η Συνθήκη του Prüm[6], εκτός του πλαισίου της ΕΕ) είτε μέσω του κατακερματισμού της υποχρέωσης διαθεσιμότητας ανά είδος δεδομένων (βλέπε τις δύο πρόσφατες προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την αμοιβαία πρόσβαση στις βάσεις δεδομένων DNA και για τις βάσεις δεδομένων δακτυλικών αποτυπωμάτων).

Η πρόσφατη απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τις καταστάσεις με τα ονόματα των επιβατών[7] επίσης καταδεικνύει πόσο σημαντικά είναι τα θέματα της ανταλλαγής δεδομένων και προστασίας των δεδομένων όταν τα εν λόγω δεδομένα ανταλλάζονται με τρίτες χώρες[8].

---

[4] όπως η πρόταση απόφασης πλαισίου που αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που εξετάζονται στο πλαίσιο της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, βλέπε έκθεση της βουλευτού του ΕΚ, κας. Martine Roure, A6-0192/2006.

[5] Πρόταση απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου για την ανταλλαγή πληροφοριών βάσει της αρχής της διαθεσιμότητας, COM(2005) 490.

[6] Η διαπραγμάτευση της σύμβασης σχετικά με την εμβάθυνση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως σε θέματα καταπολέμησης της τρομοκρατίας, του διασυνοριακού εγκλήματος και της παράνομης μετανάστευσης (Συνθήκη του Prüm) έγινε βάσει γερμανικής πρωτοβουλίας και η σύμβαση υπογράφηκε από την Αυστρία, το Βέλγιο, τη Γαλλία, τη Γερμανία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες και την Ισπανία στις 27 Μαΐου 2005.

[7] Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-317/04 και C-318/04, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 30 Μαΐου 2006.

[8] βλέπε τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς το Συμβούλιο σχετικά με τις διαπραγματεύσεις για συμφωνία με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής που αφορά τη χρήση δεδομένων από τα μητρώα

Τα εθνικά κοινοβούλια υποστηρίζουν την εφαρμογή της αρχής της διαθεσιμότητας; Αποτελεί η Συνθήκη του Prüm μια επιθυμητή μορφή ολοκλήρωσης; Τα εθνικά κοινοβούλια υποστηρίζουν την ταχεία έγκριση και εφαρμογή της απόφασης πλαισίου που αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στον τρίτο πυλώνα; Ποια είναι η θέση των εθνικών κοινοβουλίων σε σχέση με το θέμα των καταστάσεων των ονομάτων των επιβατών (PNR);

15.30-16.00: Παρουσιάσεις

κ. Peter SCHAAR, γερμανός Ομοσπονδιακός επίτροπος προστασίας δεδομένων και Πρόεδρος της ομάδας εργασίας του άρθρου 29
Λόρδος AVEBURY, μέλος της Επιτροπής περιορισμένης σύνθεσης για την ΕΕ της Βουλής των Λόρδων, υποεπιτροπή Εσωτερικών Υποθέσεων
κ. Alexander ALVARO και **κα. Sophie IN'T VELD**, μέλη της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

16.00-17.00 Συζήτηση

17.00-18.30 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 2

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΟΛ;

Πρόεδρος: **κ. Matti VÄISTÖ**, Πρόεδρος της Επιτροπής Εσωτερικών Υποθέσεων του κοινοβουλίου της Φινλανδίας

Η Ευρωπόλ, η Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία που άρχισε να λειτουργεί το 1999, έχει ως στόχο να βοηθήσει τα κράτη μέλη της ΕΕ να συνεργαστούν στενότερα για την πρόληψη και την καταπολέμηση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος. Καθώς δεν αποτελεί μέρος του πλαισίου της ΕΕ, οι δραστηριότητες της Ευρωπόλ δεν υπόκεινται ούτε στον έλεγχο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ούτε στον δικαστικό έλεγχο του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Επιπλέον, τρία πρωτόκολλα[9] που τροποποιούν την αρχική σύμβαση για την ίδρυση της Ευρωπόλ και αποσκοπούν στη βελτίωση της επιχειρησιακής ικανότητάς της δεν έχουν κυρωθεί ακόμη από όλα τα κράτη μέλη και επομένως δεν μπορούν να τεθούν σε ισχύ.
Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και αρκετά εθνικά κοινοβούλια έχουν επανειλημμένα ζητήσει ενίσχυση της υποχρέωσης λογοδοσίας της Ευρωπόλ. Στην ανακοίνωσή της σχετικά με την αξιολόγηση του προγράμματος της Χάγης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δηλώνει ότι εξετάζει το ενδεχόμενο να υποβάλει πρόταση για την αντικατάσταση της υφιστάμενης σύμβασης της Ευρωπόλ και ότι θα είναι απαραίτητη η βελτίωση της εποπτείας και του ελέγχου των δραστηριοτήτων της Ευρωπόλ από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πώς θα οργανωθεί αυτό; Ποιος μπορεί να είναι ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων; Για ποιον λόγο να μην συσταθεί μια μικτή κοινοβουλευτική επιτροπή αποτελούμενη από εκπροσώπους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων;

17.00-17.30 Παρουσιάσεις

κ. Max-Peter RATZEL, Διευθυντής της Ευρωπόλ
κ. Hubert HAENEL, Πρόεδρος της Αντιπροσωπείας για την Ευρωπαϊκή Ένωση, Γερουσία, Γαλλία
κ. Claude MORAES, μέλος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διακρατικού εγκλήματος, συμπεριλαμβανομένου του οργανωμένου εγκλήματος, 07.07.2006, P6_TA-PROV(2006)0354.

[9] Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Ευρωπόλ (άρθρο 43 της Σύμβαση της Ευρωπόλ) τα πρωτόκολλα πρέπει να επικυρώνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις συναφείς συνταγματικές απαιτήσεις τους.

17.30-18.30 Συζήτηση

19.30 Δείπνο στο εστιατόριο των βουλευτών του ΕΚ (ισόγειο)

Τρίτη 3 Οκτωβρίου 2006

09.00-10.30 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 3

ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΗ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗ ΕΝΩΣΗ;

Πρόεδρος: **κ. Jean-Marie CAVADA**, Πρόεδρος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Τα τελευταία χρόνια έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος προς την κατεύθυνση της θέσπισης μιας κοινής πολιτικής διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων: οι κοινές νομοθετικές διατάξεις ενοποιήθηκαν και αναπτύχθηκαν περαιτέρω (ιδίως με την έγκριση του Κώδικα Συνόρων του Σένγκεν)· ανατέθηκε ρόλος συντονιστή στον νέο Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα (FRONTEX) και η ιδέα του επιμερισμού του βάρους μεταξύ των κρατών μελών έχει πλέον εδραιωθεί με τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων.

Ο FRONTEX ιδρύθηκε πριν από λίγο περισσότερο από έναν χρόνο. Ποια συμπεράσματα μπορούν να συναχθούν από τις μέχρι σήμερα δραστηριότητές του και ποιες είναι οι μελλοντικές προκλήσεις;
Η διεύρυνση του χώρου Σένγκεν στα νέα κράτη μέλη βρίσκεται υπό εξέταση και στις χώρες αυτές διενεργείται αξιολόγηση της εφαρμογής του κεκτημένου Σένγκεν. Αναμένεται ότι το Συμβούλιο θα λάβει απόφαση εντός του 2007 για την κατάργηση των ελέγχων στα σύνορα με τα νέα κράτη μέλη και μεταξύ των νέων κρατών μελών. Ποιες προκλήσεις και δυσκολίες αναμένονται;

09.00-09.30: Παρουσιάσεις

κ. Kari RAJAMÄKI, υπουργός Εσωτερικών Υποθέσεων, Φινλανδία
κ. Ilkka LAITINEN, Διευθυντής του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα (FRONTEX)
κ. Urmas REINSALU, Πρόεδρος της Συνταγματικής Επιτροπής Riigikogu (κοινοβούλιο της Εσθονίας) και **κ**. **Seán ARDAGH**, Πρόεδρος της ιρλανδικής κοινοβουλευτικής Επιτροπής Δικαιοσύνης, Ισότητας, Προστασίας και Δικαιωμάτων των Γυναικών
κ. Henrik LAX και **κ. Michael CASHMAN**, μέλη της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

09.30-10.30 Συζήτηση

10.30-12.00 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 4

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ ΤΩΝ ΝΟΜΙΜΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ;

Πρόεδρος: **κ. Matti VÄISTÖ**, Πρόεδρος της Επιτροπής Εσωτερικών Υποθέσεων του κοινοβουλίου της Φινλανδίας

Οι πρόσφατες μαζικές εισροές μεταναστών στη Μάλτα, τις Κανάριες Νήσους και τη Lampedusa αναδεικνύουν τη σημασία του ζητήματος της μετανάστευσης και της υποδοχής μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Σεβίλλης του 2002 και πιο πρόσφατα με το άτυπο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου 2005 στο Hampton Court, τα ζητήματα της μετανάστευσης βρίσκονται στην κορυφή των προτεραιοτήτων της ΕΕ. Η ευρωαφρικανική υπουργική σύνοδος για τη μετανάστευση και την ανάπτυξη που πραγματοποιήθηκε στο Ραμπάτ στις 10-11 Ιουλίου 2006 κατέδειξε ότι η μεταναστευτική πολιτική συνδέεται με ζητήματα της ανάπτυξης και ότι ο αγώνας κατά της παράνομης μετανάστευσης πρέπει να συνοδεύεται από μια πολιτική στον τομέα της νόμιμης μετανάστευσης.

Αντίθετα, κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, οι μεταναστευτικές πολιτικές που αναπτύχθηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο επικεντρώθηκαν στην παράνομη μετανάστευση και στην ανάπτυξη κατασταλτικών μέτρων. Το πρόγραμμα της Χάγης, ωστόσο, δεν προβλέπει μόνο μέτρα για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, αλλά και μέτρα για την εφαρμογή μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής και την προώθηση της ενσωμάτωσης των νόμιμων μεταναστών. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε τον Δεκέμβριο του 2005 ένα σχέδιο δράσης για τη νόμιμη μετανάστευση και στο άμεσο μέλλον αναμένονται σχετικά νομοθετικά μέτρα.
Πώς αξιολογούν τα εθνικά κοινοβούλια την εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης στον τομέα αυτόν; Πώς μπορούν να συμμετάσχουν εθνικά κοινοβούλια στην παρακολούθηση του σχεδίου δράσης του Ραμπάτ;
Πιο συγκεκριμένα, γνωρίζουν τα εθνικά κοινοβούλια ότι η πρόταση οδηγίας σχετικά με τον επαναπατρισμό των παράνομων μεταναστών θα έχει ισχυρό αντίκτυπο σε εθνικές πολιτικές για τα κέντρα υποδοχής/κράτησης; Ποια είναι η θέση των εθνικών κοινοβουλίων σχετικά με το συγκεκριμένο αυτό ζήτημα, για το οποίο διεξάγονται επί του παρόντος διαπραγματεύσεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου;

10.30-11.00 Παρουσιάσεις

κ. Kari RAJAMÄKI, υπουργός Εσωτερικών Υποθέσεων, Φινλανδία
κ. Adan MARTIN MENIS, Πρόεδρος της Κυβέρνησης των Καναρίων Νήσων
κ. Brunson McKINLEY, γενικός διευθυντής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης (ΔΟΜ) (προς επιβεβαίωση)
κ. John DENHAM, Πρόεδρος της Επιτροπής Εσωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Κοινοτήτων
κ. Manfred WEBER και **κ. Σταύρος ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ**, μέλη της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

11.00-12.00 Συζήτηση

12.00-14.00 Γεύμα μπουφέ στο εστιατόριο των βουλευτών του ΕΚ (ισόγειο)

14.00-15.30 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 5

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ «ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ»: ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ;

Πρόεδρος: κα. **Tuija BRAX**, Πρόεδρος της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του κοινοβουλίου της Φινλανδίας

Την 1η Οκτωβρίου 1996, επτά πολέμιοι της διαφθοράς ευρωπαίοι δικαστές από το Βέλγιο (Benoit Dejemeppe), τη Γαλλία (Renaud Van Ruymbeke), την Ιταλία (Edmondo Bruti Liberati και Gherardo Colombo), την Ισπανία (Baltasar Garzón Real και Carlos Jiménez Villarejo) και την Ελβετία (Bernard Bertossa) διατύπωσαν από κοινού μια έκκληση για τη δημιουργία ενός

ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου με σκοπό την καταπολέμηση της διακρατικής εγκληματικότητας. Δέκα χρόνια αργότερα, τι έχει επιτευχθεί;
Έχει σημειωθεί κάποια πρόοδος προς αυτήν την κατεύθυνση (για παράδειγμα η εναρμόνιση αρκετών αδικημάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η βελτίωση της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, η δημιουργία του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου και της Eurojust), αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν εμπόδια που πρέπει να αντιμετωπιστούν (βλ. το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης) και ορισμένα ζητήματα που εξακολουθούν να αποτελούν αντικείμενο συζήτησης (ευρωπαϊκό ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων).
Το ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε του 1999 διατύπωσε το συμπέρασμα ότι η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης πρέπει να αποτελέσει τον ακρογωνιαίο λίθο της δικαστικής συνεργασίας στην Ένωση. Αυτό προϋποθέτει αμοιβαία εμπιστοσύνη των κρατών μελών σε σχέση με τα συστήματα ποινικής δικαιοσύνης τους και κοινή προσέγγιση στο ζήτημα των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Ωστόσο, αυτό δεν φαίνεται να είναι εύκολο για ορισμένα κράτη μέλη: αρκετές προτάσεις δεν ψηφίζονται στο Συμβούλιο (π.χ. η απόφαση πλαισίου του Συμβουλίου για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας[10] και η απόφαση πλαίσιο σχετικά με ορισμένα δικονομικά δικαιώματα[11]) και σε ορισμένες περιπτώσεις επιτυγχάνονται μόνον συμφωνίες επί ελαχίστων όρων (π.χ. ευρωπαϊκό ένταλμα συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων).

14.00-14.30 Παρουσιάσεις

κα. Leena LUHTANEN, υπουργός Δικαιοσύνης, Φινλανδία
κ. Bernard BERTOSSA, κ. Edmondo BRUTI LIBERATI, κ. Gherardo COLOMBO, κ. Benoit DEJEMEPPE, κ. Renaud VAN RUYMBEKE, ευρωπαίοι δικαστές εμπνευστές της «Έκκλησης της Γενεύης»
κ. Michael KENNEDY, Πρόεδρος του συλλογικού οργάνου της Eurojust

14.30-15.30 Συζήτηση

15.30-17.00 ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 6

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ: ΠΩΣ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΟ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΔΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ;

Πρόεδρος: κα. **Tuija BRAX**, Πρόεδρος της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του κοινοβουλίου της Φινλανδίας

Τα τελευταία χρόνια, ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας έχει αποτελέσει την αφορμή για την έγκριση πολλών νομοθετικών πράξεων για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής συνεργασίας και τη θέσπιση κοινών προτύπων στον τομέα αυτόν, μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις στις ΗΠΑ, τη Μαδρίτη και το Λονδίνο. Το σχέδιο δράσης για την τρομοκρατία (που ενημερώθηκε τον Μάιο του 2006) περιγράφει αναλυτικά τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν στον τομέα αυτόν.
Ωστόσο, στην έκθεση για την εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τόνισε ότι η αποφασιστικότητα της ΕΕ να καταπολεμήσει την τρομοκρατία δεν φαίνεται να ερμηνεύεται/μεταδίδεται σωστά σε εθνικό επίπεδο, καθώς εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές καθυστερήσεις στη μεταφορά της ουσιώδους απόφασης πλαισίου για την τρομοκρατία σε αρκετά κράτη μέλη.
Επιπλέον, οι υποθέσεις των καταστάσεων με τα ονόματα επιβατών (PNR) και του συστήματος Swift κατέδειξαν ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας πρέπει να συμβαδίζει με τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

[10] COM(2001)0270, 2001/0270/CNS.
[11] COM(2004)328, 2004/0113/CNS, απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένα δικονομικά δικαιώματα στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι αποτελεσματική η νομοθεσία που εγκρίνεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο; Εφαρμόζεται στα κράτη μέλη; Χρειάζονται νέες δράσεις για να βελτιωθεί και να καταστεί αποτελεσματικότερος ο αγώνας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας; Ποιες ενέργειες μπορούν να γίνουν προκειμένου για να βελτιωθεί η ισορροπία μεταξύ θεμελιωδών ελευθεριών και αναγκών ασφάλειας;

15.30-16.00 Παρουσιάσεις

κ. Gijs DE VRIES, Συντονιστής Αντιτρομοκρατικής Δράσης της ΕΕ
κ. Martin SCHEININ, Ειδικός Εισηγητής των Ηνωμένων Εθνών για την προστασία και την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών κατά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας
κ. Enzo BIANCO, πρόεδρος της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων του ιταλικού κοινοβουλίου
κ. Jaime MAYOR OREJA και **κ. Javier MORENO SÁNCHEZ**, μέλη της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

16.00-17.00 Συζήτηση

17.00-17.30 ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ

Στο κρίσιμο αυτό στάδιο για τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης απαιτείται τακτικός και αποδοτικός διάλογος μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων.
Στόχος του διαλόγου αυτού πρέπει να είναι η ενίσχυση της διαφάνειας σε έναν τομέα που αντιπροσωπεύει το ένα πέμπτο των εγγράφων που υποβάλλονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Ο διάλογος πρέπει ακόμη να εστιάζει σε πράξεις για τις οποίες δεν προβλέπεται σαφής κοινοβουλευτικός έλεγχος, όπως οι «κοινές θέσεις» της ΕΕ που εγκρίνονται στο πλαίσιο του δεύτερου πυλώνα αλλά αφορούν ζητήματα Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (π.χ. τρομοκρατία, θεμελιώδη δικαιώματα...) ή οι διεθνείς συμφωνίες της ΕΕ βάσει των άρθρων 24 και 38 της ΣυνθΕΕ (π.χ. οι συμφωνίες με τη Νορβηγία και την Ισλανδία σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή με τις ΗΠΑ για τις καταστάσεις ονομάτων επιβατών).

κ. Franco FRATTINI, Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Επίτροπος αρμόδιος για θέματα ελευθερίας, δικαιοσύνης και ασφάλειας

Συμπεράσματα από την **κα. Tuija BRAX**, Πρόεδρο της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του κοινοβουλίου της Φινλανδίας, τον **κ. Matti VÄISTÖ**, Πρόεδρο της Επιτροπής Εσωτερικών Υποθέσεων του κοινοβουλίου της Φινλανδίας και τον **κ. Jean-Marie CAVADA**, Πρόεδρο της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων του ΕΚ.

29/09/2006